

Warszawa, dnia 20 stycznia 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 1272/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Natalia Szewczak

4. przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 20 stycznia 2023 r.

5. sprawy T. P. syna J. i M., ur. (...) w T.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i oskarżycieli posiłkowych

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

9. z dnia 25 lipca 2022 r. sygn. akt V K 931/17

1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. kwotę 1033,20 zł obejmującą opłatę za pomoc prawną udzieloną oskarżycielowi posiłkowemu R. P. z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz podatek Vat i kwotę 44,85 zł tytułem zwrotu wydatków adwokata ustanowionego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. C. kwotę 1344 zł tytułem wynagrodzenia kuratora procesowego reprezentującego małoletnich oskarżycieli posiłkowych A. P. (1), A. P. (2), A. P. (3) i A. P. (4) w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżonego od opłaty i ponoszenia przypadających na niego pozostałych kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;
5. zwalnia oskarżycieli posiłkowych R. P. i A. C. od opłat i ponoszenia przypadających na nich pozostałych kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1272/22	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 25 lipca 2022 roku, sygn. akt V K 931/17		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	T. P.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 664
2.1.1.2.	T. P.	Niekarany	Aktualna karta karna	k. 706
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w		

		<p>przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu</p>	
2.1.1.2	Aktualna karta karna	<p>Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.</p>	
<p>1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC</p>			

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Oskarżycielka posiłkowa R. P. we wniesionej apelacji zarzuca dokonanie przez Sąd Rejonowy bezzasadnej zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu poprzez pominięcie dzieci oskarżonego - A. C., z domu P., oraz A., A., A. i A. P. (4) i uznanie jako pokrzywdzonej przestępstwem wyłącznie skarżącej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy słusznie przypisał T. P. realizację znamion zarzucanego mu czynu zabronionego z art. 207 § 1 k.k. wyłącznie względem żony - R. P., eliminując z opisu owego czynu pozostałych			

pokrzywdzonych, tj. dzieci podsądnego.

W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, że R. P. nie jest osobą uprawnioną do reprezentowania swoich dzieci w przedmiotowym postępowaniu karnym. A. C., z domu P., jest bowiem osobą pełnoletnią, niepozostającą pod władzą rodzicielską, która ponadto w niniejszej sprawie występuje samodzielnie jako oskarżycielka posiłkowa.

Małoletnie dzieci apelującej - A., A., A. i A. P. (5) nie mogą być z kolei reprezentowane przez R. P. z uwagi na treść art.98 § 2 pkt 2 w zw. z art. 98 § 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku - Kodeks rodzinny i opiekuńczy, w związku z czym, z uwagi na brzmienie art. 99 § 1 k.r.o., do ich reprezentowania ustanowiono kuratora (k. 123). Z prawnoprosesowego punktu widzenia R. P. nie ma zatem interesu w zaskarżaniu wyroku Sądu Rejonowego w zakresie dotyczącym jej dzieci. Jak

natomiast wprost wynika z art. 425 § 3 k.p.k., odwołujący się może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia lub ustalenia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom. W niniejszej sprawie, interes dzieci apelującej reprezentowany jest bądź to przez nie same osobiście, bądź też przez specjalnie ustanowionego w tym celu kuratora. R. P., pomimo tego, że niewątpliwie zależy jej na dobru własnych dzieci, to jednak w przedmiotowej sprawie, z uwagi na powyższe rozważania, nie ma ona gravamen do zaskarżania wyroku sądu I instancji w zakresie ich dotyczącym.

W związku z tym natomiast, że wniosek o uzasadnienie niniejszego wyroku wniesiony został wyłącznie przez R. P., Sąd Okręgowy, kierując się poczynionymi powyżej ustaleniami, postanowił nie odnosić się w sposób szczegółowy do problematyki

modyfikacji opisu czynu zarzucanego T. P., dokonanej przez sąd I instancji, polegającej na eliminacji z puli osób pokrzywdzonych dzieci oskarżonego i apelującej. Za w pełni wystarczające uznać należy tu stwierdzenie, że ustalenia Sądu Rejonowego w powyższym zakresie były prawidłowe. Sąd II instancji w całości podziela te ustalenia i przyjmuje je jako własne. O ile charakter, natężenie, intensywność i uciążliwość zachowań podejmowanych przez podsądnego w stosunku do swojej żony, R. P., istotnie przekraczało obowiązujące normy, wychodząc już poza ramy zwykłego konfliktu i nieporozumień małżeńskich, co w połączeniu z długotrwałością owych zachowań oraz przewagą, w tym przewagą finansową podsądnego nad pokrzywdzoną, sprawiło, że zrealizowane zostały znamiona zarzucanego oskarżonemu czynu

zabronionego z art. 207 § 1 k.k., tj. psychicznego znęcania się, tak okoliczności niniejszej sprawy nie uzasadniają przyjęcia analogicznej konstatacji w odniesieniu do relacji panujących pomiędzy T. P. a jego dziećmi. W tym przypadku bowiem, pomimo tego, że postępowanie oskarżonego względem swoich dzieci budzi wiele zastrzeżeń i winno być ocenione jako nieodpowiednie, to jednak uznać należy, że zachowanie te stanowiło jedynie wyraz niewłaściwych metod wychowawczych stosowanych przez podsądnego, związanych z niefortunnymi próbami narzucenia pozostałym domownikom swojego modelu funkcjonowania rodziny. Jest to jednak za mało aby przyjąć, że T. P. owym zachowaniem zrealizował znamiona czynu z art. 207 § 1 k.p.k., polegającego na psychicznym znęcaniu się, w odniesieniu do A. C., z domu P. oraz A.,

A., A. i A. P. (4).
Wniesiona przez R.
P. apelacja jawi się
tu jako gołosłowna,
wylbrzymiona,
silnie nacechowana
emocjonalnie próba
polemiki z
prawidłowymi
ustaleniami
poczynionymi przez
Sąd Rejonowy.

Odnosząc się do
zawartego w apelacji
wniosku o
pociągnięcie A. S.
i A. K. do
odpowiedzialności
karnej za składanie
fałszywych zeznań,
podkreślić należy, że
powyższe
zdecydowanie
wykracza poza
zakres rozpoznania
niniejszej sprawy.
Celem
przedmiotowego
postępowania
drugoinstancyjnego
jest wyłącznie
rozpoznanie
środków
odwoławczych
wniesionych w celu
zaskarżenia wyroku
sądu I instancji.
Traktując natomiast
ww. wnioski R. P.
jako jej stanowisko w
sprawie, polegające
na kwestionowaniu
wiarygodności
świadczeń, to
stwierdzić trzeba,
że w ocenie
Sądu Okręgowego
zgromadzony w
toku postępowania

<p>materiał dowodowy oceniony został przez Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i pozostający w zgodzie z dyrektywami płynącymi z art. 7 k.p.k. Dotyczy to także kwestii związanych z przyznawaniem oraz odmawianiem przyznania przez sąd I instancji waloru wiarygodności depozycjom składanym przez oskarżonego i poszczególnych świadków.</p> <p>Powtórzyć trzeba przy tym, że sąd odwoławczy, rozpoznając apelację, nie zajmuje się rozstrzygnięciem do odpowiedzialności karnej świadków, których zeznania uznane zostały za niewiarygodne. To organy ścigania są obowiązane do podjęcia stosownych czynności w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu przestępczego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez ponowne</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

rozstrzygnięcie o winie i sprawstwie oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 207 § 1 k.k. w stosunku do A. C., z domu P., oraz A., A., A. i A. P. (4).	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek oskarżycielki posiłkowej uznać należało za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.2.	Oskarżycielka posiłkowa R. P. we wniesionej apelacji zarzuca wymierzenie T. P. kary rażąco niskiej oraz brak orzeczenia względem oskarżonego środka karnego w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej i jej dzieci.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W ocenie Sądu Okręgowego, rodzaj			

i wysokość
wymierzonej przez
Sąd Rejonowy wobec
T. P. kary 6 miesięcy
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem
wykonania owej
kary na okres
3 lat próby w
połączeniu z
oddaniem
podsądnego pod
dozór kuratora
sądowego w okresie
próby nie cechuje
się rażąco
niewspółmiernością.
Podkreślenia
wymaga, że rażąca
niewspółmierność
kary zachodzi
wówczas, gdy sąd I
instancji w sposób
jaskrawy nie wyważy
rodzaju i wysokości
wymierzonej kary
z okolicznościami
przewidzianymi w
art. 53 § 1 i 2 k.k.,
co skutkować będzie
nieproporcjonalnością
tej kary. Stwierdzić
należy przy tym,
że na gruncie art.
438 pkt. 4 k.p.k.
nie chodzi o każdą
ewentualną różnicę
w ocenach co do
wymiaru kary, ale
o różnicę ocen tak
zasadniczej natury,
iż karę dotychczas
wymierzoną nazwać
można byłoby,
również w
potocznym
znaczeniu tego
słowa, „rażąco”

niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować.

Zmiana zaskarżonego wyroku z powodu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary może mieć zatem miejsce dopiero wtedy, gdy wykazana zostanie wyraźna dysproporcja między karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 grudnia 2004 roku, sygn. akt II AKA 514/04).

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wymierzył T. P. karę proporcjonalną i adekwatną do okoliczności przedmiotowej sprawy, co następnie w należyty sposób uzasadnił, dokładnie omawiając zarówno okoliczności przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Sąd

Okręgowy w pełni zgadza się z przedstawionymi przez sąd I instancji motywami, prowadzącymi do wymierzenia podsądnemu kary takiego rodzaju i wysokości, a także przy zastosowaniu takiego środka probacyjnego, jak wskazano powyżej.

Podzielić należy również stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym orzekanie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną, czy też nakazu opuszczenia zajmowanego wspólnie z nią lokalu, nie jest w niniejszej sprawie niezbędne dla właściwej realizacji funkcji prewencyjnej prawa karnego. T. P. dobrowolnie wyprowadził się z zajmowanego wspólnie z R. P. budynku. W odniesieniu do oskarżonego istnieje również pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca na przyjęcie, że nie dopuści się on już przestępczych zachowań wobec

<p>oskarżycielki posiłkowej w przyszłości. Nie ma przesłanek by przyjąć, że oskarżony nauczony doświadczeniem tego postępowania zrealizuje ponownie zamach na dobro osobiste pokrzywdzonej. Nie istnieje zatem tego rodzaju obawa by niezbędnym było stosowanie wymienionych wyżej środków karnych. Podczas 3-letniego okresu próby postępowanie T. P. pozostawać będzie ponadto pod stałym nadzorem kuratora. Jeżeli oskarżony zacznie ponownie dopuszczać się względem skarżącej niedopuszczalnych zachowań, kurator obowiązany będzie podjąć wszelkie odpowiednie działania dla ochrony jej interesu, w tym także, w ostateczności, działania zmierzające do zarządzenia przez sąd wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana wyroku sądu I instancji poprzez</p>	<p># zasadny</p>		

wymierzenie T. P. surowszej kary, a także orzeczenie wobec niego środków karnych w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej i jej dzieci.	# częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek oskarżycielki posiłkowej uznać należało za niezasadny.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 25 lipca 2022 roku, sygn. akt V K 931/17		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiona w apelacji argumentacja oskarżycielki posiłkowej R. P. nie mogła podważyć prawidłowości i zasadności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Wobec tego, wnioski skarżącej nie zostały uwzględnione, a zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania i wskazania co do			

dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt 5	Sąd Okręgowy zwolnił R. P. od opłat i ponoszenia przypadających na nią pozostałych kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Zgodnie bowiem z art. 624 § 1 k.p.k., sąd może zwolnić oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość	

	<p>dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Okoliczności przedmiotowej sprawy, w tym przede wszystkim sytuacja materialna R. P., uzasadniały zwolnienie jej z ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, pomimo tego, że wniesiona przez nią apelacja okazała się niezasadna.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżycielka posiłkowa R. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w części co do winy, kary i środków karnych		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana